

ACC. N:R **M. 10517**: 1-4,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* ..... Upptecknat av: *Elsa Gullstrands*
 Härad: *Hearyger* ..... Adress: *Herrnströdg. 12. B., Malmö*
 Socken: *V. Karaby* ..... Berättat av: .....
 Uppteckningsår: *1947* ..... Född år *1924* i *Heög*

Engelska sjukhus och blodens gummor. s. 1-4.

Skriv endast på denna sida!

Mor har berättat följande, då jag var sju
månader gammal tog mor mig till
den kloka gumman för bli bösad för den
engelska sjukan. Jag var då bara skinn
och ben eftersom jag aldrig fick behålla
någon mat i mej utan kräkte upp det
omedelbart. Hade legat på Lunds lasarett
men utan något resultat. En doktor
hade sagt mor att jag led av den engel-
ska sjukan, men var förbjuden att ta
till någon klok gumma.

När vi så var kommit till den
kloka gumman började hon behandlingen
med följande. Förd två droppar Costius av
nero- hjärtsyrkanta och rebarberdroppar, för infag-
ninghemma fick jag följande: råbersirap,
hoffmans hjärtsyrkanta droppar som var hop-
blandade på en flaska till ett pris av 50
ore.

Om handlederna fick jag svarta toppar,
även en på bröstet hängande i en vit
dubbelvickad ylle tråd. Doften var tidnan-
de frätjäre. Besöken ^{gärdes} tre gånger med
tre dagars mellanrum, sedan skulle jag badas
i salt-grav och mald ihoppblandad,
även dessa tre gånger. Efter denna be-
handling blev jag enligt mors uttalande
frisk och duktig, efter första dagens besök
fick jag behålla smeten i mig och till och
med skock efter mer.

Denna kloka gumman kalle Pernilla efter
namn vad jag ej, eftersom hon ^{alltid} ^{är} kallades
"Pernilla smörja källing".

Det därja uppregade besöket med samma
procedur och behandlingar, ylluligast efter ett
år skulle det upprepas men den gången
slapp jag eftersom jag hade vuxit och blivit stor
och kraftig

Vad jag nu sjödo minns, var vi ämya hos
Pernilla vid sju års ålder, hade bekväml
all smörjas på nytt, men då hade hon
inga droppar och distillerade mediciner. Efter
någon tid dog den kläda gumman, då hade
hon behandlat många och god den bra en
gammal bekant till Pernilla ville ärof hennes
töcker för att återupptaga hennes praktik, men
det gick ej för sig för det skulda bringad öster.
Jag fick nu vanta en tre år innan jag
blev smord nästa och förs i de gången, den
gång till en i samma bosad kläda gumma.
Hon bedriver äroa till kvackasakeri trots
men vil ganska hög ålder. Här fick ^{från} Hoppas,
samma doftande trälek, en handledning,
knäna samt på ryggen, och uppregnade
de gången med tre dagar mellan rum. Sista
gången skulda den där lapparna vilka

ACC. N:R M. 10517: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

pis i hela tre veckor. Den sista veckan
var det som om man hade fullt med
brödsnular som salt och iriterade. Kul-
ligen fick jag bli ^{för} sjuk eländigt och bada
sidan i salt-granis åderstoden från
bagnarna och kinnest skulle brännas upp.
Vid varje besök fick jag något guld
obäskt samt illaluktande ätt dricka
vid sidan om glaset låg en sliskyinn
eller något liknande. Men denna gång
gav de till besöket ingen nyttan utan
jag blev som jag var innan jag
var hos den kloke gummman. Fäst och
ganska skulig är mej.